

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS **NUTARTIS**

2023 m. liepos 18 d.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Alės Bukavinienės, Artūro Driuko ir

Virgilijaus Grabinsko (kolegijos pirmininkas), susipažinusi su 2023 m. liepos 4 d. paduotu **ieškovės S. P.** kasaciniu skundu dėl Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2023 m. balandžio 4 d. nutarties peržiūrėjimo

nustatė:

Ieškovė kreipėsi į teismą, prašydama pripažinti pasibaigusiu 2011 m. gegužės 12 d. servituto nustatymo sutartimi jos žemės sklype nustatytą kelio servitutą (tarnaujantis daiktas). Vilniaus regiono apylinkės teismas 2022 m. gruodžio 8 d. sprendimu ieškinį atmetė. Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija 2023 m. balandžio 4 d. nutartimi šį sprendimą paliko nepakeistą.

Kasaciniu skundu ieškovė prašo panaikinti Vilniaus regiono apylinkės teismo 2022 m. gruodžio 8 d. sprendimą ir Vilniaus apygardos

teismo 2023 m. balandžio 4 d. nutartį ir priimti naują sprendimą – ieškinį patenkinti. Ieškovės kasacinis skundas grindžiamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (CPK 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyto kasacijos pagrindo buvimą būtina pagristi išsamiais teisiniais argumentais (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, kad kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialiosios ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą, ir argumentuotai pagrįsti, kad šis teisės pažeidimas turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, taip pat kad jis (teisės pažeidimas)

galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui. Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą bylose, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, ir argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskustuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

kasaciniame skunde nurodė šiuos argumentus: 1) apeliacinės instancijos teismas neteisingai taikė CPK 323 straipsnį ir nepagrįstai nenagrinėjo ieškovės rašytiniuose paaiškinimuose pateiktų argumentų ir nurodytų aplinkybių tik todėl, kad dokumentas pateiktas pasibaigus apeliacinio skundo padavimo terminui. Rašytiniai paaiškinimai buvo teikiami vadovaujantis CPK 42 straipsniu, kuris leidžia šalims išsakyti papildomus paaiškinimus, nepaisant to, kurioje proceso stadijoje jie teikiami; 2) 2018 metais nebuvo sprendžiamas kelio servituto panaikinimo klausimas, todėl jis buvo įrašytas į turto pasidalijimo sutartį. Tačiau tai nereiškia, kad šalims susitarus dėl žemės sklypo pasidalijimo nėra galimybės panaikinti kelio servitutą. Teismo teiginiai, kad ieškovė sutiko su kelio servitutu ir dabar, kol galioja sutartis, jo negalima panaikinti, prieštarauja Lietuvos Respublikos civilinio kodekso normoms, kuriose nustatyta galimybė panaikinti kelio servitutą, nepriklausomai nuo to, kokiu pagrindu jis nustatytas. Teisinis reguliavimas nenustato termino, kada servitutas turi būti panaikintas, jame nenurodyta, kad jeigu sklypas įsigytas su kelio servitutu ar pasirašyta sutartis, kurioje tuo metu sutikta su kelio servitutu, jis negali būti panaikinamas. Kasacinio teismo praktikoje servituto panaikinimo pagrindai taip pat nėra siejami su tuo, kokiu būdu nustatytas servitutas; jis gali būti panaikintas, jeigu nėra būtinas viešpataujančio daikto savininkui; 3) projektuojant kitus žemės sklypus buvo suprojektuotas kitas kelio servitutas. Detaliojo planavimo dokumentuose nenurodyta, kad draudžiama važiuoti šiuo keliu į detaliajame plane nenurodytus žemės sklypus. Tokią aplinkybę paneigia ir ieškovės pateikti įrodymai, patvirtinantys, kad kiti asmenys gali važiuoti keliu. Vilniaus rajono savivaldybės administracijos teiginiai, kad jos patvirtintame detaliajame plane nėra numatyta galimybė servitutais naudotis žemės sklypams, neįtrauktiems į detalųjį planą, nepagrįsti; 4) nurodę, kad ieškovė neįrodė, jog atsakovai nesinaudoja kelio servitutu, teismai neteisingai vertino įrodymus. Atsakovai melagingai teigė, kad kelias per ieškovės žemės sklypą yra geresnis, platesnis, kad jis būtinas jiems važiuoti, tačiau ieškovė buvo pateikusi priešingus įrodymus; 5) kasacinio teismo praktikoje nurodyta, kad teismas gali priteisti šalies patirtas bylinėjimosi išlaidas. Nei advokato sąskaita faktūra, išrašyta bendrai dvylikai fizinių asmenų už atsiliepimo į apeliacinį skundą parengimą, nei šių asmenų susitarimas dėl atsiskaitymo, pagal kurį kiekvienas advokato klientas sumoka 399,30 Eur vienai iš atsakovių, o ji sumoka advokatui, ar kiti byloje esantys dokumentai, nejrodo, kad nurodyti asmenys sumokėjo jiems priteistas bylinėjimosi išlaidas. Priteista išlaidų suma yra nepagrįstai didelė ir neatitinka rekomenduojamų dydžių.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamo teismo procesinio sprendimo motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, vertina, kad kasaciniame skunde nekeliama teisės klausimų atitinkančių CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Kasacinio skundo argumentai nepagrindžia, kad teismai netinkamai aiškino ir taikė skunde nurodytas materialiosios ir proceso teisės normas ir kad tai galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo priėmimui (CPK 346 straipsnio 2dalies 1 punktas). Kasacinio skundo argumentais taip pat nepagrindžiamas nukrypimas nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos bei CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodyto kasacijos pagrindo egzistavimas. Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu CPK 346 straipsnio ir 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina

priimti (CPK 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai). Nepriėmus kasacinio skundo, grąžintinas už jį sumokėtas žyminis mokestis (CPK 350 straipsnio 4 dalis).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais, 4 dalimi,

nutaria:

Atsisakyti priimti kasacinį skundą ir grąžinti jį padavusiam asmeniui. Grąžinti ieškovei S. P. (a. k. (duomenys neskelbtini) 119 (vieną šimtą devyniolika) Eur žyminio mokesčio, sumokėto 2023 m. birželio 29 d. akcinės bendrovės "Swedbank" mokėjimo nurodymu Nr. 102. Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai Alė Bukavinienė

Artūras Driukas

Virgilijus Grabinskas